

[Statsministeren.]

forstå mig, når jeg føjer til, at der i denne forbindelse kan være grund til at minde om, at fjerkræerhvervet har givet udtryk for, at der er rigeligt med fjerkræ til lave priser. Det er bare en oplysning.

Hvad angår kartofler, kan det oplyses, at der i år har været en god høst, og der er derfor på forhånd ikke nogen nærliggende fare for, at der skal opstå varemangel på hjemmemarkedet.

Jeg vil gerne til slut sige til det ærede medlem fru Lis Groes, at på det møde, jeg havde den 24. september i år med erhvervsorganisationerne, understregede jeg, at hvis der på et område inden for eller uden for prisstoppet opstår særlige problemer, vil regeringen være indstillet på at føre en liberal importpolitik.

Lis Groes: Jeg takker for svaret. Jeg synes, det i et vist omfang var positivt. Men jeg var en lille smule bekymret over dette med, at man ville følge situationen og se, hvad der skulle ske, hvis den ændrede sig. Det var rart, hvis vi vidste — det er jo en midlertidig lovgivning — og hvis vi kunne få sikkerhed for, at der i denne periode ikke vil ske en underforsyning af hjemmemarkedet på disse områder.

Nu blev der nævnt det med fjerkræet, og at det var billigt. Der vil jeg dog gerne pege på, at det er vel samfundsøkonomisk den mest urentable produktion inden for landbruget. I øjeblikket er høns og kyllinger belagt med en hjemmemarkedsafgift på 1 kr. 85 øre + 69 øre til kornudligning, og det vil altså sige, at hjemmemarkedsafgifterne tilsammen er en højere andel end den notering, som er den almindelige engrosnotering. Det ville være uheldigt, hvis man på grund af disse ting får landbruget ind i en produktion, som i forvejen er urentabel i modsætning til kødet, som så afgjort er det mest rentable.

Nu nævnedes statsministeren lige sit møde med erhvervene. Det kunne jo være, statsministeren næste gang også skulle invitere forbrugerne med.

Statsministeren (Hilmar Bawnsgaard): Jeg kan i og for sig kun ganske kort gentage over for det ærede medlem, fru Lis Groes, at

så vidt vi i dag kan bedømme det, er der ikke noget, der tyder på, at man skal nære bekymring for forsyningerne i den aftalte prisstopperiode. Jeg tror ikke på det.

Jeg vil gerne sige, at det er klart, at dette med hjemmemarkedsafgifterne er en særlig problematik. At vi inden for regeringen, og for så vidt også inden for landbruget, er klar over det med hjemmemarkedsafgifterne på fjerkræ, fremgår jo af den ganske vist beskudne justering, der fandt sted ved den sidste ændring.

Men man er altså opmærksom på problemet, og det er i det hele taget et spørgsmål om, skal vi sige en balanceakt over for helheden for landbruget. Det er en svær ting med disse hjemmemarkedsafgifter, men alt taget i betragtning er fjerkræ relativt billigt, og nogen synes jo også, det smager vældig godt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til socialministeren:

„Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at imødegå den kriseagtige udvikling, der præger ungdoms- og børneforsorgen?“

Albertsen: Det spørgsmål, jeg har stillet til socialministeren, har et generelt sigte og skal altså betragtes som en alvorlig henstilling til ministeren om, så grundigt som tiden tillader det for ministeren, at foretage en vurdering af de udviklingstendenser, der præger børne- og ungdomsforsorgen. Enten kan ministeren gøre det rent personligt og indkalde nogle embedsmænd eller lade et eller andet udvalg kigge på det. Jeg mener, der er en baggrund for det, og jeg tror, det ville være nyttigt, at et udvalg kiggede på tingene og kom med en konklusion, eventuelt med henblik på nye initiativer på dette område. I så fald ville jeg være tilfreds.

Inden for børne- og ungdomsforsorgen er der jo i disse år sket en meget markant udvikling, som vi vel ikke helt havde forudsat, da vi sidst reviderede loven, som nu efterhånden er nogle år gammel. Narkomanien, det friere samkvem imellem landene og imellem kønnene, velstandsudviklingen og kampen om statussymboler har betydet, at mange af de problemer, man havde, da man lavede den nugældende lovgivning, i